

DOMARKOMPENDIUM
Australisk Terrier

framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2024

Detta kompendium får användas fritt av Svenska Aussieklubben, Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben. Kompendiet är framtaget av Aussieklubben genom Carin Sandahl för Domarkonferensen 2011. Reviderad 2023 av Elisabet Oden, Tina Nordgren, Saija Reiman-Walldén, Birgitta Sjögren, Birgitta Sundell och Cindy Pettersson med support av Lena Lidsell, SvTeK AK.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering. Stort tack till alla som generöst delat med sig av sina bilder:

Lotta Berlin, HotDog, Kimmo Aaltonen, Saija Reiman-Walldén, Markus Walldén, Cindy Pettersson, Linn Iris Jansen,, Tina Nordgren, Tony Karlsson, Birgitta Sundell, Simone Sande, Ylva Boman och Marjo Ahola.

Förklaring till användaren

Standardtexten publiceras till vänster, rasklubbens kommentar till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer.

Innehållsförteckning

Historik.....	3
Bakgrund/ändamål	4
Helhetsintryck	5
Viktiga måttförhållanden.....	6
Uppförande/karaktär.....	7
Huvud/Ansikte	8
Kropp.....	12
Framställ.....	13
Bakställ.....	15
Rörelser	16
Päls	17
Färg.....	18
Storlek/vikt.....	19
Fel.....	19
Diskvalificerande fel	19
Viktiga saker att komma ihåg/RAS.....	20

AUSTRALISK TERRIER	
FCI-nummer 8 FCI-standard på engelska publicerad 2012-12-05 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2012-10-08 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2013-02-13	

Ursprungsland/hemland	
Australien	

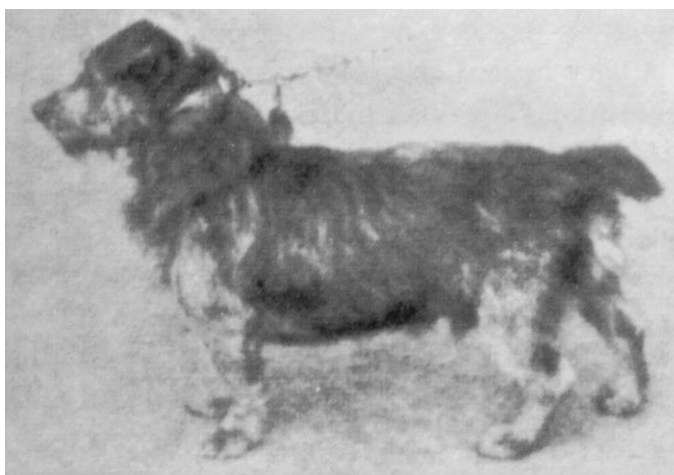
Användningsområde	
En av de minsta bland de arbetande terrierraserna. Den föddes upp för att vara både sällskapshund och hjälprea i hårda tider och i tuff terräng.	<i>Dagens australiska terrier används mest som sällskapshund, men har behov av att arbeta.</i>

FCI-klassifikation	
Grupp 3, sektion 2	

HISTORIK

Den australiska terrierns historia antas börja under kolonisationen i början av 1800-talet då emigranter från England och Skottland kom till Australien. Det var inte bara människor som anlände med båtarna utan de hade även med sig husdjur och däribland små hundar. Bland annat skotska eller "högländska" hundar togs med till Tasmanien och torde utgöra en av de stora grundstenarna till dagens australiska terrier. Det var tuffa förhållanden för både människor och djur och man behövde en hund som var billig att hålla (liten), orädd, stark och uthållig. Intelligent nog att lösa problem på egen hand, kunna anpassa sig till olika förhållanden och göra alla de jobb som förväntades av den. Hålla rent från ormar och råttor på gårdar och i gruvor, varna om främlingar närmade sig (det var osäkra tider), valla får och till och med boskap, leka med barnen med mera.

1872 visades i Australien den första hunden på utställning, den hade dock ännu inte fått sitt nuvarande namn. Den första rasstandarden skrevs 1887 och den har sedermera kompletterats och blivit mer detaljrik.

Championhane från 1907. Notera att både hängöron och ståndöron var tillåtna i början.

Bakgrund/ändamål

Australisk terrier är en av de få terrierraser som har utvecklats utanför Storbritannien, dock kommer ursprunget från brittiska raser. Den var först att utvecklas som en australisk hundras. Det anses tämligen säkert att både silkyterrier och australisk terrier utvecklades från samma linjer vilka förekom i Tasmanien, New South Wales och Victoria, nämligen Broken Coated Terriers, dvs. semi-strävhåriga terrier. Det anses att den typen av terrier härstammade från en blandning av brittiska raser som skyeterrier, skotsk terrier (Aberdeen) och dandie dinmont terrier. Ibland användes även yorkshireterrier. Det finns uppgifter om att det under tidigt 1800-tal fanns nybyggare runt Campbelltown och Ross i Tasmanien som födde upp semi-strävhåriga terrier som hade en blåaktigt skimrande kroppspäls med tanteeckning. De hundarna var kända som duktiga vakthundar och de vägde omkring 5 kg.

En vinstrik tik från 1960-talet.

Helhetsintryck

Australisk terrier ska vara alert, aktiv, sund och robust med utpräglad terrierkaraktär. Den otrimmade, sträva pälsen bildar runt halsen en tydligt framträdande krage. Kragen ska sträcka sig till bröstbenet.

Det långa kraftfulla huvudet hjälper till att framhäva det robusta och kärva utseendet.

Intrycket bör vara en robust liten strävårig terrier, ganska låg till marken, kroppen lång i förhållande till höjden. Den bör inte vara alltför kraftig men hård, seg och uthållig. Australisk terrier ska vara självsäker och ha en naturlig resning. Rastypisk detalj är kragen som skyddar hunden från att bli huggen i halsen av orm. Man får inte glömma de ursprungliga egenskaperna, australisk terrier har klart terriertemperament med vaksamhet, mod och självsäkert beteende.

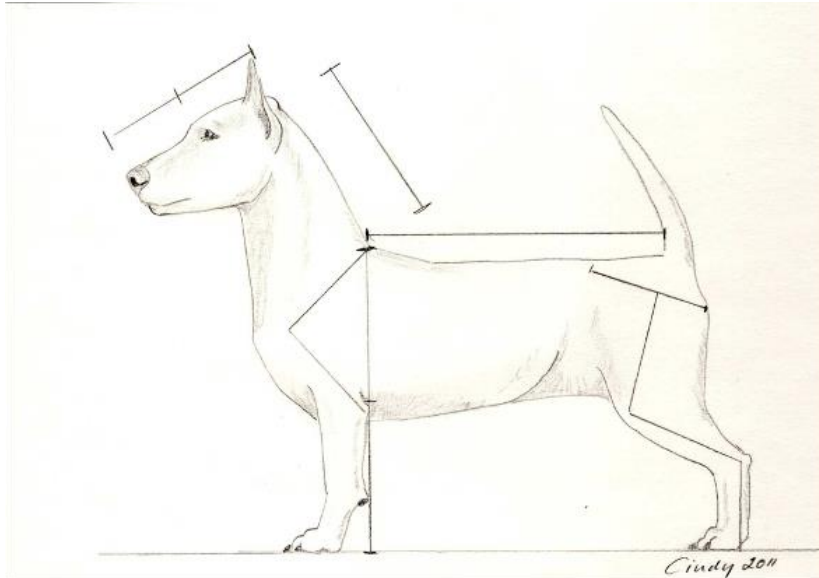
Ovan en utmärkt blå och tan, nedan en utmärkt röd.

Viktiga måttförhållanden

Australisk terrier ska vara lågställd och något långsträckt i proportion till mankhöjden. Proportionerna höjd-längd är mycket viktiga för rasens helhetsintryck.

Kroppen bör vara välbalanserad och hundens hela längd ska från bröstspets till sittbensknöl vara 1,5 ggr höjden. Detta ger det eftersträvade intrycket att hunden är lång i förhållande till höjden. Längden i kroppen kommer från den långa bröstkorgen. Ländpartiet bör därför vara tillräckligt brett och starkt för att kroppen ska få stöd.

Välbalanserad maskulin hane med utmärkta proportioner. Önskvärt är rakare svans.

Uppförande/karaktär

Rasen är i grund och botten en arbetande terrier men dess lojala och jämna sinnelag gör den lika lämplig som sällskapshund.

Australisk terrier med rastypiskt temperament älskar barn och sin familj. Den vill alltid vara där något händer. Den är en vaksam vakthund men den slutar att skälla när man kommer in och välkomnar gäster med glädje och vänlighet.

Temperamentet är inte för hårt, inte heller för mjukt. Den har dock mod att svara upp om den blir provocerad men den australiska terriern ska inte ha ett aggressivt beteende. Den är lyhörd och lättlärd och håller hellre koll på sin familj än drar i väg på egna utflykter.

Orädd, vig och snabb reaktionsförmåga behövdes också för att jaga ormar och andra skadedjur. Dagens australiska terrier har fortfarande det rastypiska beteendet att den hoppar upp i luften och snurrar runt sin egen längd vid lek och jakt.

Ett typiskt hopp för australisk terrier.

All grovhet och klumpighet är främmande för rasen.

Huvud

Huvud	
	<i>Huvudet ska vara välbalanserat i förhållande till kroppen. Både uppifrån och från sidan liknar det en trubbig kil. Det ska inte vara grovt över kindbenen. Nospartiet och skallen ska vara lika långa. Hakan och nospartiet ska vara starka och kraftfulla. Nosen ska vara svart med bra pigment.</i>

*En maskulin blå och tan hane och en feminin röd tik.
Notera rastypisk top-knot och krage.*

Skallparti

Skalle	
Skallen ska vara lång, flat, måttligt bred, väl utfylld mellan ögonen.	

Stop	
Stopet ska vara tydligt, men inte djupt.	

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln ska vara svart, medelstor och den läderartade huden ska nå upp över nosryggen.	
--	--

*Noslädrets varande eller icke varande har stor påverkan på hundens uttryck.
Noslädret växer i bredd och längd under hundens livstid och skinnet får en djup svärta.*

Bild 1) En junior hane som just börjat utveckla sitt nosläder.

Bild 2) En femårig tik där noslädret är väl utvecklat i längd, bredd och svärta.

Bild 3) En 13 år gammal hund med fullt utvecklat nosläder som nu når ända fram till stopet. Noslädret har utmärkt bredd och svärta och det har stor påverkan på uttrycket.

Nosparti

Nospartiet ska vara starkt och kraftfullt. Det ska vara av samma längd som skallen och får inte vara urgröpt under ögonen.	
--	--

Hakan ska vara väl markerad och nospartiet starkt och kraftfullt.

Läppar

Läpparna ska vara strama och svartpigmenterade.

Käkar/tänder

Käkarna ska vara starka och välutvecklade med stora och jämnt placerade tänder som sluter i ett saxbett. Nospartiets längd och styrka är väsentliga för att ge kraftfullhet åt käkpartiet.

Ett korrekt saxbett är viktigare än enstaka tandbortfall. Tandstatusen har förbättrats på senare år, men fordrar ändå uppmärksamhet.

En tik med utmärkt femininitet, hon har utmärkt ögonfärg och form, notera den intensiva blicken. Öronen har utmärkt storlek, men är lite breda i basen. Nosläder saknas.

Ögon

Ögonen ska vara små och ovala med intensivt uttryck. De ska vara mörkbruna, väl åtskilda och får inte vara framträdande.

Uttrycket är av stor betydelse. Blicken är uppmärksam, pigg och intensiv. De små mandelformade ögonen ger ett "hardbitten-uttryck" tillsammans med den starka, svarta pigmenterade eyelinen ger det en blick som varken är för mild eller för söt.

Utmärkt nosläder. Notera även ögonform, eyeliner och det intensiva uttrycket.

Öron

Öronen ska vara små, uppstående och spetsiga, välburna och måttligt brett ansatta. De ska vara fria från långt hår. Öronen ska avspegla hundens sinnelag (gäller inte valpar under sex månaders ålder).

Idealet är att öronen bildar basen och nosen toppen på en likbent triangel, där linjerna på två av benen går genom den inre ögonvrån. Öron som är för högt placerade och lutar mot varandra, ger ett otypiskt uttryck. Öronen ska inte vara stora, lågt ansatta eller långa. Öronlapparna ska vara tunna. En australisk terrier visar sin välvilja och lycka med att lägga öronen bakåt och detta får inte förväxlas med rädsla, skygghet eller aggressivitet.

Öronansättningen ska vara i rak linje med ögats inre ögonvrå.

Örontopparna bildar en triangel genom ögonvrån ner till nosen.

Örats, ögats och nosens yttre sida är i samma raka linje.

Hals

Halsen ska ha god längd, vara lätt välvd, stark och mjukt övergå i väl tillbakalagda skuldror.

Halsen ska vara vackert böjd, kraftig och muskulös, men ändå visa elegans och ska övergå mjukt i rygglinjen.

Hunden har utmärkt hals, manke och halsövergång och fint förbröst.

Kropp

Kropp

Kroppen ska vara lång i förhållande till höjden och robust byggd.

Överlinje

Rygglinjen ska vara plan.

Ländparti

Ländpartiet ska vara starkt.

Bröstkorg

Bröstkorgen ska vara måttligt djup och bred med välutvecklade revben.

Bröstkorgen ska vara lång. Länden kort och muskulös, med god bredd på bäckenet, så att vikten av kroppen bärs upp utan för mycket ansträngning på benen.

Bröstkorgen ska vara lite mer än halva den totala höjden. Avståndet från manken till armbågen och från armbågen till marken ska vara lika.

Om hunden är för grov och tung förlorar den sin spänst och smidighet. Korset ska vara medellångt, välutvecklat och endast något sluttande.

Svans

Svansen har traditionellt varit kuperad. Vare sig den är kuperad eller naturlig ska den vara högt ansatt och välburen men inte bäras över ryggen.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Svansen bör vara kraftig, tjock och högt ansatt samt bäras glatt, önskvärt är att den inte ringlar sig över ryggen. Svansansättningen är viktigare än formen på svansen. Sittbensknölen ska vara placerad bakom svansen.

Fin, rak och högt ansatt svans, vilket är önskvärt.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Förbröstat ska vara väl utvecklat med tämligen djup bringa. Frambenen ska vara raka och parallella sedda framifrån och ha god benstomme.

Förbröstat ska vara tydligt markerat. Dåligt utvecklat förbröst ger obalanserade frambensrörelser. En välbyggd front ger stabila rörelser.

Skuldra, armbåge och mellanhand får inte vara lösa.

*Korrekta vinklar fram och bak ger en välbalanserad hund fritt stående.
Skallen och nospartiet ska vara lika långa.*

Skulderblad

Skulderbladen ska vara väl tillbakalagda.

Skulderbladen bör vara långa och väl tillbakalagda med endast lite utrymme mellan spetsarna vid manken.

Mellanhand

Mellanhanden ska vara stark och lodrät.

Mellanhanden ska inte vara vek.

Framtassar

Framtassarna ska vara små, runda, kompakta med kraftiga trampdynor. Tårna ska vara tätt slutna och måttligt välvda. Tassarna får varken vara utåt- eller inåtvända. Klorna ska vara starka och svarta eller mörka.

Tassen ska påminna om kattens tass med rund form och korta tår. För långa tår är inte önskvärt.

Fina raka framben, notera mellanhand och korta tår.

Bakställ

Helhet

Bakstället ska vara brett men måttligt långt. Sedda bakifrån ska bakbenen vara parallella, från haslederna till tassarna och varken för tätt eller för brett ställda.

Bakbenen ska inte vara underställda då det ger ett alltför kort steg.

Bredden i bakpartiet startar redan uppifrån bäckenet och det ger ett väl muskulat bakställ.

Lår

Låren ska vara kraftiga och muskulösa.

Breda lår ger effektivitet och kraft till bakbensrörelserna. Lår och underben ska vara lika långa. Låren ska vara breda.

En maskulin hane med utmärkt bakdel, breda lår och hunden fortsätter bakom svansen. Notera fin, ren, röd färg.

Knäled	
Knälederna ska vara välvinklade.	<i>Dock inte övervinklade.</i>

Has/hasled	
Hasorna ska vara korta och välvinklade.	

Baktassar	
Baktassarna ska vara små, runda, kompakta med kraftiga trampdynor. Tårna ska vara tätt slutna och måttligt välvda. Tassarna får varken vara utåt- eller inåtvända. Klorna ska vara starka och svarta eller mörka.	<i>Baktassarna ska påminna om kattens tass med rund form och korta tår. Baktassarna bör vara något mindre än framtassarna.</i> <i>Trampdynorna tjocka och välmadrasserade. Hunden bör kunna stå ordentligt på baktassarna.</i>

Rörelser	
Rörelserna ska vara fria, spänstiga och kraftfulla. Sedda framifrån ska frambenen röra sig fritt utan slapphet i skuldror, armbågar eller handleder. Bakbenen ska röra sig fritt i såväl knä- som hasleder och ha kraftigt påskjut. Sedda bakifrån ska hasorna vara parallella, varken för tätt eller för brett ställda.	<i>Hunden ska röra sig med kraftfulla fram- och bakbensrörelser. Rörelserna ska vara parallella, balanserade, fria och väg-vinnande. Överlinjen ska vara rak och fast i rörelse.</i> <i>Det är viktigt att hunden rör sig med parallella rörelser både fram och bak och att steget inte är för kort. En välbyggd australisk terrier rör sig balanserat med lika långa steg fram och bak.</i>

Dessa två australiska terrier rör sig med utmärkta steg, Lika långa steg fram som bak.

En australisk terrier med kraftfulla och vägvinande steg.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen på kroppen ska bestå av tät, grovt, rakt täckhår - ungefär 6 cm långt - och kort, mjuk underull. Skallen ska vara täckt av mjukt, silkit hår som bildar en tofs på hjässan. Nospartiet och nedre delen av benen samt tassarna ska vara fria från långt hår, dock ska frambenens baksidor vara lätt behårade (fanor) ned mot handleden.

Top-knot/hjässåret är en av rasens karakteristiska drag. Det är begränsat till området ovanför ögonen och kindbenen till nackknölen och får inte falla ner över ögonen.

Det ska finnas en utpräglad krage runt halsen. Kragen ska börja bakom öronen, följa fronten och förbröstat till bröstbensknappen. Pälsen ska vara mycket längre här och hård så att kragen står ut som ett skydd mot bett av ormar och andra skadedjur.

Vågig, lockig päls är inte önskvärd inte heller en mjuk och silkit päls.

Rastypisk krage och top-knot, mycket feminin tik.

Ett perfekt tumavtryck i storlek, placering och svärta. Hos de blå och tan färgade hundarna med djup och stark tan färg kan förekomma blå/svarta tumavtryck vid tinningarna strax framför öronen. Detta är allmänt känt av uppfödare sedan rasen erkändes och mycket rastypiskt, det nämns dock inte i standarden.

Färg	
a) Blå, stålblå eller mörkt gråblå, med djup gulröd tan färg (inte sandfärgad) i ansikte, på öron, kroppens undersida, nedre delen av benen och tassarna samt omkring anus (undantaget valpar). Färgen ska vara så djup och klart avgränsad som möjligt. Sotighet är inte önskvärd. Tofsen på hjässan (top-knot) ska vara blå, silver eller i en ljusare ton än färgen i övrigt på huvudet. b) Enfärgat röd eller rent sandfärgad. Sotighet eller mörka skuggningar är inte önskvärd. Tofsen på hjässan i ljusare nyans är tillåten. Vita tecken på bröst och tassar betraktas som fel.	a) Hos blå och tan, bör kroppens färg vara antingen blå, d.v.s. varje hårstrå är ljusblått vid roten och övergår i svart vid spetsen, eller silverstål, vilket innebär att varje hårstrå har omväxlande blått och silvermarkeringar. Vid blå päls ska även huden vara blå. Den tan färgade mönstret får inte krypa för högt upp på skuldrorna. Den blå färgen ska sträcka sig ner till låret och ner till knäet. Hjässhåret kan vara blekt silver, duvblått eller vetefärgat. Svart hår ska inte förekomma på huvudet förutom en mörkblå eller svart fläck, så kallat tumavtryck, i tinningen mellan öga och öra. Klorna hos blå och tan bör vara svarta. En helt svart kroppsfärg är felaktigt, liksom alltigenom bleka blå pälsar. I ALLA färger är mörk pigmentering av nos, ögonkanter och trampdynor av största betydelse. b) Färgen kan variera från sand till djupare röd/mörkröd. Här ska färgen vara ren utan inslag av sotighet, mörka skuggningar eller svarta hår. Den röda färgen ska vara jämnt fördelad över kroppen. Hjässhåret i dessa färger kan vara ljusare.

Blå och tan hundar har blå hudfärg och röda har normal hudfärg.

Storlek/vikt

Mankhöjd	
Hanhund: önskvärd mankhöjd cirka 25 cm	<i>Det är helheten med balans, de rätta proportionerna och temperamentet som bör vara avgörande vid bedömningen. Det är vanligt att australisk terrier är större än den i standarden angivna mankhöjden vilket är något att observera. Uppfödare arbetar kontinuerligt med att komma närmare rasstandardens gällande mankhöjd/vikt, utan att tappa proportioner och rasuttryck.</i>
Tik: önskvärd mankhöjd något lägre	

Vikt	
Hanhund: önskvärd vikt 6,5 kg	
Tikar: önskvärd vikt något mindre	

Fel	
Varje avvikelse från standarden är fel och ska bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.	

Diskvalificerande fel	
• Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.	

Nota bene	
Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion ska användas till avel.	

Testiklar	
Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.	

Australisk terrier – viktigt att komma ihåg

- På huvudet **top-knot**, som har mjuk kvalitet och ljusare färg än övriga delar av huvudet.
- Ovan den svarta nosen börjar **noslädret**, och kan fortsätta upp mot stopet på vuxna hundar.
- **Tumavtryck**, mörka märken, som finns på sidorna mellan ögonen och öronen. Obs! bara på blå och tan färgade hundar.
- Runt halsen **krage**, som går ända ner till bröstbenet.
- Hunden kan **hoppa rakt upp** och **högt i luften** och **snurra runt** sin egen längd.

RAS/exteriör revidering version 3.0 i juni 2021 (förkortat)

Ett mycket framgångsrikt arbete har gjorts av uppfödarna under de år som gått och vi har idag betydligt färre hundar med dåliga fronter. Tandstatusen är i de flesta fall bra. Man ser ett fåtal underställda hundar, ryggarna är oftast raka med mera.

Att eftersträva bättre pälskvalitet – en mjuk päls skyddar inte mot regn, vind och sol.

Det finns hundar som är för långa i kroppen och därigenom svaga i ryggen. För att proportionerna ska vara ideala måste båda dessa mått uppfyllas, eftersom en hund mycket väl kan ha rätt höjd/rygg längdsförhållande, men om den är stel i skuldran och saknar förbröst kommer den inte att ha den nödvändiga totallängden, och då får man inte den önskade effekten, att hunden är lång i förhållande till höjden.

Uppfödarna måste vara noga med att bevara rasens vänliga men orädda temperament.

Storleken kunde gärna bli något mindre men vi måste samtidigt tänka på att rasen ska vara robust. Tendensen i dag är att många raser blir mer och mer eleganta och förädlade. Strävan bör vara att behålla den robusta rastypen och undvika en glidning åt det överdrivet eleganta.

Australisk terrier är fortfarande duktiga råttjägare.